

Actualització de la GIEC en línia (novembre de 2024)

1. PRESENTACIÓ

Aquest document registra les modificacions introduïdes en el text de la segona edició de la *Gramàtica de la llengua catalana (GIEC)* d'ençà de l'actualització de desembre de 2023. Es tracta de les modificacions que tenen repercussió normativa o que presenten una certa rellevància i no s'hi inclouen la mera correcció d'errates i altres canvis o regularitzacions poc significatius.

Les modificacions es presenten per ordre d'aparició en el text de la GIEC, segueixen una numeració correlativa i se'n facilita la localització amb la indicació de l'apartat (§), que s'enllaça amb l'edició en línia. Quan la modificació afecta un quadre, a continuació del número d'apartat es facilita, entre parèntesis, el del quadre precedit de la lletra Q. El fragment concret de text que s'afegeix, que se suprimeix o que canvia es marca amb color groc (■) i el text que en el text de la GIEC va en lletra menuda es fa precedir per la indicació «[Lletra menuda:]».

2. MODIFICACIONS

N.	§	GIEC 2023	GIEC 2024
1.	4.4.1.2c	[Lletra menuda:] La tendència a la sonorització i aproximantització té un abast més general en alguns parlars valencians i en els nord-occidentals més meridionals, especialment quan hi ha implicats mots i combinacions d'ús freqüent (§ 4.4.3.3): <i>cap amunt</i> , <i>cap avall</i> [β]; <i>dret a votar</i> , <i>pot anar</i> [ð]; <i>poc amunt</i> , <i>estic alegre</i> [ɣ]. En altres parlars també són possibles realitzacions sonores de l'oclusiva velar a final de mot, en cas que es realitzi, quan va precedida de nasal i seguida d'un mot que comença per vocal, sobretot en una parla col·loquial i quan l'accent està allunyat de la consonant implicada (<i>cinc animals</i> [g]). Es tracta de pronúncies pròpies de la parla espontània que en els registres formals és preferible evitar.	[Lletra menuda:] La tendència a la sonorització i aproximantització té un abast més general en alguns parlars valencians i en els nord-occidentals més meridionals, especialment quan hi ha implicats mots i combinacions d'ús freqüent (§ 4.4.3.3): <i>cap amunt</i> , <i>cap avall</i> [β]; <i>dret a votar</i> , <i>pot anar</i> [ð]; <i>poc amunt</i> , <i>estic alegre</i> [ɣ]. En altres parlars també són possibles realitzacions sonores de l'oclusiva velar a final de mot, en cas que es realitzi, quan va precedida de nasal i seguida d'un mot que comença per vocal, sobretot en una parla col·loquial i quan l'accent està allunyat de la consonant implicada (<i>cinc animals</i> [g]).
2.	4.4.3.3	[Lletra menuda:] Com s'ha vist en el § 4.4.1.2 , en alguns parlars valencians i nord-occidentals, els contextos d'aproximantització inclouen també la posició de final de mot seguida de vocal: <i>cap amunt</i> [β], <i>cap avall</i> [β], <i>dret a votar</i> [ð]. També és possible l'aproximantització quan la consonant objecte del procés va seguida	[Lletra menuda:] Com s'ha vist en el § 4.4.1.2c , en alguns parlars valencians i nord-occidentals, els contextos d'aproximantització inclouen també la posició de final de mot seguida de vocal: <i>cap amunt</i> [β], <i>cap avall</i> [β], <i>dret a votar</i> [ð]. També és possible l'aproximantització quan la consonant objecte del procés va

N.	§	GIEC 2023	GIEC 2024
		de consonant sonora, que pot anar acompanyada de simplificació si es tracta de la mateixa consonant : <i>cap gat</i> [βɣ], <i>set morts</i> [ðm], <i>sac bo</i> [ɣβ]; <i>tot bé</i> [β]; <i>poc gust</i> [ɣ]. Aquestes aproximantitzacions s'eviten en els registres formals.	seguida de consonant sonora, que pot anar acompanyada de simplificació: <i>cap gat</i> [βɣ], <i>set morts</i> [ðm], <i>sac bo</i> [ɣβ]; <i>tot bé</i> [β]; <i>poc gust</i> [ɣ].
3.	8.5.1c	[Lletra menuda:] En mallorquí, la vocal de suport emprada és la vocal temàtica del verb: <i>rebe'ls</i> , <i>promete-ho</i> , <i>collí'ls</i> , <i>dormí't</i> .	[Lletra menuda:] En mallorquí, la vocal emprada en aquests casos és la vocal temàtica del verb: <i>rebè'ls</i> , <i>prometè-ho</i> [ə]; <i>collí'ls</i> , <i>adormí't</i> [i].
4.	17.4	[Lletra menuda:] Finalment, cal esmentar l'indefinit antic <i>ningun</i> (i la forma femenina <i>ninguna</i>), que en singular es fa servir col·loquialment en valencià i en eivissenc, juntament amb l'indefinit <i>cap</i> , general en els registres formals.	[Lletra menuda:] Finalment, cal esmentar l'indefinit antic <i>ningun</i> (i la forma femenina <i>ninguna</i>), que en singular es fa servir col·loquialment en valencià, eivissenc i alguerès , juntament amb l'indefinit <i>cap</i> , general en els registres formals.
5.	17.4.1e	[Lletra menuda:] En parlars valencians, aquest indefinit també presenta en el masculí la variant sense nasal <i>u</i> , paral·lela a altres pronoms indefinits acabats en <i>u</i> tònica (<i>algú</i> , <i>ningú</i>): <i>U ha de dir sempre la veritat</i> . En els registres formals s'usa preferentment la forma més general <i>un</i>.	[Lletra menuda:] En parlars valencians i en alguerès , aquest indefinit també presenta en el masculí la variant sense nasal <i>u</i> , paral·lela a altres pronoms indefinits acabats en <i>u</i> tònica (<i>algú</i> , <i>ningú</i>): <i>U ha de dir sempre la veritat</i> .
6.	18.6.1.2c	[Lletra menuda:] El complement d'un adjectiu introduït per <i>de</i> en una atributiva amb <i>estar</i> pot ser representat per <i>en</i> (<i>N'estaven ben tips</i> , <i>de tanta pluja</i> ; <i>N'estem molt cofois</i> , <i>dels fills</i>), però és representat per <i>hi</i> si la preposició no és <i>de</i> : <i>No hi estan gens conformes</i> , <i>amb això</i> . [Lletra menuda:] Tanmateix, hi ha algunes diferències entre parlars que resulten igualment acceptables. En els parlars baleàrics s'usa el pronom <i>hi</i> amb els atributs adjectivals (<i>Na Margalida sempre està contenta</i> , <i>però avui no hi està tant</i>), pronom que també és possible en els parlars del Principat de Catalunya (<i>—Encara està malalt? —No, ja no ho/hi està</i>). Per contra, en aquests últims parlars també s'utilitza el pronom <i>ho</i> representant un sintagma preposicional o adverbial (<i>Ell està de guàrdia avui i jo ho/hi estaré demà</i>), pronom que apareix sempre en valencià: <i>Pareixia que estaven en forma</i> , <i>però no ho estaven</i> .	[Lletra menuda:] Tanmateix, hi ha algunes diferències entre parlars que resulten igualment acceptables. En els parlars baleàrics s'usa el pronom <i>hi</i> amb els atributs adjectivals (<i>Na Margalida sempre està contenta</i> , <i>però avui no hi està tant</i>), pronom que també és possible en els parlars del Principat de Catalunya (<i>—Encara està malalt? —No, ja no ho/hi està</i>). Per contra, en aquests últims parlars també s'utilitza el pronom <i>ho</i> representant un sintagma preposicional o adverbial (<i>Ell està de guàrdia avui i jo ho/hi estaré demà</i>), pronom que apareix sempre en valencià: <i>Pareixia que estaven en forma</i> , <i>però no ho estaven</i> . [Lletra menuda:] A més, en els parlars valencians no se solen pronominalitzar, si no és en registres formals, els sintagmes preposicionals o adverbials locatius i es recorre a altres opcions: <i>Ramona està a Gandia i encara estarà allà una temporadeta</i> .

N.	§	GIEC 2023	GIEC 2024
		<p>[Lletra menuda:] A més, en els parlars valencians no se solen pronominalitzar, si no és en registres formals, els sintagmes preposicionals o adverbials locatius i es recorre a altres opcions: <i>Ramona està a Gandia i encara estarà allà una temporadeta.</i></p>	<p>[Lletra menuda:] El complement d'un adjectiu introduït per <i>de</i> en una atributiva amb <i>estar</i> és representat per <i>en</i> (<i>N'estaven ben tips, de tanta pluja; Dels nostres fills n'estem molt cofois</i>), però és representat per <i>hi</i> si la preposició no és <i>de</i>: <i>No hi estan gens conformes, amb això.</i> Amb tot, no apareix el pronom feble en oracions com <i>D'una cosa estem convençuts</i> o <i>Amb dos apartats del contracte no estan conformes</i>, en què el complement de l'adjectiu avantposat conté un sintagma nominal indefinit. Aquestes oracions, parafrasejables per <i>Hi ha una cosa de la qual estem convençuts</i> o <i>Hi ha apartats del contracte amb els quals no estan conformes</i>, fan esperar que tot seguit en el discurs o en la conversa el parlant explicitarà de quina cosa es tracta o quins són els apartats (<i>D'una cosa estem convençuts: no passarà desapercebut; Amb dos apartats del contracte no estan conformes: el tercer i el vintè</i>).</p>
7.	19.5b	<p>[Lletra menuda:] En valencià, en tortosí i en algun parlar balearic, <i>baix</i> també s'utilitza col·loquialment com a preposició amb el valor de <i>sota</i> o <i>davall</i> i amb un complement introduït per la preposició d'enllaç <i>de</i> (<i>baix de la taula</i>).</p>	<p>[Lletra menuda:] En valencià, en tortosí i en algun parlar balearic, <i>baix</i> també s'utilitza col·loquialment com a preposició amb el valor de <i>sota</i> o <i>davall</i> i amb un complement generalment introduït per la preposició d'enllaç <i>de</i> (<i>baix de la taula</i>).</p>
8.	19.5c	<p>Tanmateix, la preposició d'enllaç és obligatòria en el cas de <i>lluny</i> (<i>lluny del campanar</i>) i és l'opció més habitual en el cas de <i>fora</i> (<i>fora de casa</i>) i (<i>a prop</i> (<i>a prop de la mar</i>)).</p>	<p>Tanmateix, la preposició d'enllaç és obligatòria en el cas de <i>lluny</i> (<i>lluny del campanar</i>) i <i>enfora</i>, que en mallorquí i en menorquí té el sentit de <i>lluny</i> (<i>enfora de la família</i>). D'altra banda, és l'opció més habitual en el cas de <i>fora</i> (<i>fora de casa</i>) i (<i>a prop</i> (<i>a prop de la mar</i>)).</p>
9.	19.5.1c	<p>Poden funcionar com a complement d'una preposició que indiqui procedència (<i>de, des de</i>), itinerari (<i>per</i>) o destinació (<i>fins a</i>): <i>de dins l'armari, des de prop de casa, per davall la porta, fins (a) dins la cova</i>.</p>	<p>Poden funcionar com a complement d'una preposició que indiqui procedència (<i>de, des de</i>), itinerari (<i>per</i>) o destinació (<i>fins a</i>): <i>de prop de casa, des de dins la cavitat, per davall la porta, fins (a) dins la cova</i>.</p>
10.	21.4.1	<p>[Lletra menuda:] Amb el valor de <i>caldre</i> s'empren també el predicat atributiu <i>ser menester</i> i el transitiu <i>haver de menester</i>: <i>És menester una bona senyalització; Si has de menester un ordinador, jo et deixaré el meu</i>. Els parlars balearics usen també <i>ser mester</i> i <i>tenir</i> (o <i>haver</i>) <i>de mester</i>.</p>	<p>[Lletra menuda:] Amb el valor de <i>caldre</i> s'empren també el predicat atributiu <i>ser menester</i> i el transitiu <i>haver de menester</i>: <i>És menester una bona senyalització; Si has de menester un ordinador, jo et deixaré el meu</i>. Els parlars balearics usen també <i>ser mester</i> i <i>tenir</i> (o <i>haver</i>) <i>de mester</i>.</p>

N.	§	GIEC 2023	GIEC 2024
			<p>[Lletra menuda:] El verb <i>esperar</i> en el sentit de ‘haver de sobrevenir (alguna cosa a algú)’ actualment no té un ús sintàctic general: l’ús transitiu (<i>L’espera un dia difícil</i>) coexisteix amb l’ús inacusatiu (<i>Li espera un dia difícil; Li n’espera un de difícil</i>).</p>
11.	21.4.3	<p>Deixant a part el verb <i>haver-hi</i>, els verbs que apareixen en aquestes construccions inacusatives locatives són verbs intransitius purs (<i>dormir, jugar, saltar, treballar</i>) o verbs transitius usats sense complement (<i>cantar, estudiar, menjar, ensenyar</i>). En aquestes construccions, el sintagma nominal que apareix en posició postverbal és el que correspondria a l’argument extern del verb en una construcció canònica: <i>A la sala gran, n’hi van dormir uns seixanta, de pelegrins</i> (cf. <i>Uns seixanta pelegrins van dormir a la sala gran</i>); <i>En aquest musical, hi cantaran pares d’alumnes</i> (cf. <i>Uns quants pares d’alumnes cantaran en aquest musical</i>); <i>Hi havien treballat infants, al molí</i> (cf. <i>Alguns infants havien treballat al molí</i>). Aquestes oracions tenen un sentit pròxim a les oracions amb <i>haver-hi</i>: <i>A la sala gran hi va haver uns seixanta pelegrins dormint</i>; <i>En aquest musical hi haurà pares d’alumnes que cantaran</i>; <i>Hi havia hagut infants treballant al molí</i>.</p>	<p>Deixant a part el verb <i>haver-hi</i>, els verbs que apareixen en aquestes construccions inacusatives locatives són verbs intransitius purs (<i>dormir, jugar, saltar, treballar</i>), verbs transitius usats sense complement (<i>estudiar, menjar, ensenyar</i>) o bé verbs sense el complement intern o cognat (<i>cantar, ballar</i>, § 21.3.2). En aquestes construccions, el sintagma nominal que apareix en posició postverbal és el que correspondria a l’argument extern del verb en una construcció canònica: <i>A la sala gran, n’hi van dormir uns seixanta, de pelegrins</i> (cf. <i>Uns seixanta pelegrins van dormir a la sala gran</i>); <i>Hi havien treballat infants, al molí</i> (cf. <i>Alguns infants havien treballat al molí</i>); <i>Hi estudiaven seminaristes, al palau episcopal</i> (cf. <i>Alguns seminaristes estudiaven al palau episcopal</i>); <i>En aquest musical, hi cantaran pares d’alumnes</i> (cf. <i>Uns quants pares d’alumnes cantaran en aquest musical</i>). Aquestes oracions tenen un sentit pròxim a les oracions amb <i>haver-hi</i>: <i>A la sala gran hi va haver uns seixanta pelegrins dormint</i>; <i>Hi havia hagut infants treballant al molí</i>; <i>Hi havia seminaristes que estudiaven al palau episcopal</i>; <i>En aquest musical hi haurà pares que cantaran</i>.</p>
12.	22.4.1.2e	<p>Finalment, hi ha verbs com <i>tenir, mantenir</i> o <i>portar</i> que seleccionen una predicació que no pot ser expressada per una oració subordinada substantiva i que per força ha de ser no verbal i reduïda: <i>Ella tenia la mare molt malalta; Mantindrem la boca closa; Porta els llavis pintats</i>. En aquests exemples, el sintagma adjectival, que apareix com un predicatiu obligatori, i el sintagma nominal complement directe expressen la situació en què es troba el subjecte oracional (<i>ella, nosaltres</i>, etc.): es troba amb ‘la mare malalta’, ‘la boca closa’, ‘els llavis pintats’. Alguns dels verbs que seleccionen aquestes</p>	<p>Finalment, hi ha verbs com <i>tenir, mantenir</i> o <i>portar</i> que seleccionen una predicació que no pot ser expressada per una oració subordinada substantiva i que per força ha de ser no verbal i reduïda: <i>Ella tenia la mare molt malalta; Mantindrem la boca closa; Porta els llavis pintats</i>; <i>En una setmana ja portaven deu cotxes venuts</i>. En aquests exemples, el sintagma adjectival, que apareix com un predicatiu obligatori, i el sintagma nominal complement directe expressen la situació en què es troba el subjecte oracional (<i>ella, nosaltres</i>, etc.): es troba amb ‘la mare</p>

N.	§	GIEC 2023	GIEC 2024
		<p>predicacions també admeten un predicatiu optatiu. Notem que en <i>Porta els llavis pintats</i> no podem prescindir del predicatiu, mentre que en <i>Porta els pantalons tacats</i> sí (§ 22.4.2).</p>	<p>malalta’, ‘la boca closa’, ‘els llavis pintats’, ‘deu cotxes venuts’. Alguns dels verbs que seleccionen aquestes predicacions també admeten un predicatiu optatiu. Notem que en <i>Porta els llavis pintats</i> o <i>En una setmana ja portaven deu cotxes venuts</i> no podem prescindir del predicatiu, mentre que en <i>Porta el mòbil de la feina esquerdat de dalt a baix</i> sí (§ 22.4.2).</p>
13.	25.4.7b	<p>En els registres formals, els elements postnominals susceptibles de concordança (sintagmes adjectivals i participis) van en plural i concorden en gènere amb els nuclis; si aquests són de gènere diferent, aquells van en masculí: <i>el primer partit i el primer grup cultural investigats, una formació i una coalició modèliques, un partit i una coalició moderns</i>.</p>	<p>En els registres formals, els elements postnominals susceptibles de concordança (sintagmes adjectivals i participis) van en plural i concorden en gènere amb els nuclis; si aquests són de gènere diferent, aquells van en masculí: <i>el primer partit i el primer grup cultural investigats, una formació i una coalició modèliques, un partit i una coalició moderns</i>. Amb tot, si els noms de la coordinació van en singular i mantenen una relació semàntica estreta, l’adjectiu pot concordar amb el nom més pròxim, com en <i>una arrogància i un atreviment inusual</i>, en el sentit de ‘una arrogància i un atreviment inusuals’, cosa que pot provocar una ambigüïtat que el recurs al plural evitaria. En el cas que un dels coordinats sigui parentètic, la concordança es realitza més aviat amb el nom lliure: <i>És un llibre (o almenys una traducció) paradigmàtic</i>.</p>
14.	25.4.7b	<p>[Lletra menuda:] El sentit d’unitat semàntica dels coordinats pot provocar que un adjectiu només concordi amb el nom més pròxim, encara que semànticament els afecti tots: <i>una arrogància i un atreviment insòlit</i> (en el sentit de ‘una arrogància i un atreviment insòlits’). El recurs al plural en l’adjectiu no tindria efecte quan els noms són plurals: <i>Hi havia partits polítics i grups disconformes</i>. Amb tot, la correspondència dels dos elements coordinats amb dos grups prosòdics (que en l’escriptura es pot marcar amb una coma) fa desaparèixer l’ambigüïtat: <i>Hi havia partits polítics, i grups disconformes</i>; ara l’adjectiu <i>disconformes</i> afecta només el nom <i>grups</i>. Si un dels coordinats és parentètic, la concordança es realitza</p>	<p>[Lletra grossa:] Pot produir-se ambigüïtat quan els noms coordinats van en plural i l’adjectiu postnominal que apareix en plural pot afectar-los tots, com en <i>Hi havia partits polítics i grups disconformes</i>. Amb tot, la correspondència dels dos elements coordinats amb dos grups prosòdics (que en l’escriptura es pot marcar amb una coma) fa desaparèixer l’ambigüïtat: <i>Hi havia partits polítics, i grups disconformes</i>; ara l’adjectiu <i>disconformes</i> afecta només el nom <i>grups</i>. Passa el mateix si els noms porten diferents determinants o quantificadors: <i>Hi havia deu partits polítics i els grups disconformes</i>.</p>

N.	§	GIEC 2023	GIEC 2024
		<p>més aviat amb el nom lliure: <i>És un llibre (o almenys una traducció) paradigmàtic.</i></p>	<p>[Lletra menuda:] D'altra banda, en algun cas, la relació semàntica que s'estableix entre els noms, com ara entre <i>dia</i> i <i>nit</i>, que constitueixen un camp lèxic (el de la unitat de temps de 24 hores), pot afavorir que, quan el darrer dels noms coordinats és el femení i va en plural, l'adjectiu (o participi) aparegui en femení plural i afecti tots dos noms: <i>els dies i les nits passades a la presó</i>. Això no exclou, però, la possibilitat que el modificador sigui masculí plural (<i>els dies i les nits passats a la presó</i>), amb la qual cosa desapareix l'ambigüitat.</p> <p>[Lletra grossa:] Pel que fa als adjectius prenominals, determina la concordança el primer dels elements nominals de la coordinació: <i>la màxima dedicació i esforç, les esplèndides esglésies i monuments</i> (al costat de <i>el màxim esforç i dedicació, els esplèndids monuments i esglésies</i>). L'ambigüitat que poden provocar aquestes construccions desapareix si la coordinació s'estableix entre sintagmes: <i>les esplèndides esglésies i els monuments</i>.</p>
15.	25.4.7b	<p>[Lletra menuda:] Quan el nucli nominal és plural i no coordinat, els complements poden referir-se al nom plural o bé a les entitats individuals que el plural inclou; així, <i>els arxius catedralicis i municipals</i> fa referència a diversos arxius de cada tipus, i <i>els arxius catedralicis i municipal</i> es refereix a un arxiu de cada tipus. Altres exemples: <i>les proves teòrica i pràctica de la versemblança d'aquesta afirmació; les llengües castellana, francesa i catalana</i>.</p>	<p>[Lletra grossa:] Quan el nucli nominal és plural i no coordinat, els complements poden referir-se al nom plural o bé a les entitats individuals que el plural inclou; així, <i>els arxius catedralicis i municipals</i> fa referència a diversos arxius de cada tipus, i <i>els arxius catedralicis i municipal</i> es refereix a un arxiu de cada tipus. Altres exemples: <i>les proves teòrica i pràctica de la versemblança d'aquesta afirmació; les llengües castellana, francesa i catalana</i>.</p>
16.	31.5.4	<p>[Lletra menuda:] Hi ha una construcció temporal relativament recent que equival semànticament a l'oració impersonal amb el verb <i>fer</i>, que és la construcció més genuïna.</p>	<p>[Lletra menuda:] Hi ha una construcció temporal que equival semànticament a l'oració impersonal amb el verb <i>fer</i>, que és la construcció més genuïna.</p>
17.	34.2.5.2c	<p>Quant al mode del verb de les subordinades interrogatives, generalment s'usa l'indicatiu, si bé en les subordinades parcials el subjuntiu és possible en predicats com <i>dependre, ser (ben) igual/indiferent</i> i tant {<i>se val / me fa / és</i>}: <i>Anar a sopar a un lloc o</i></p>	<p>Quant al mode del verb de les subordinades interrogatives, generalment s'usa l'indicatiu, si bé en les subordinades parcials el subjuntiu és possible en predicats com <i>dependre, ser (ben) igual/indiferent</i> i tant {<i>se val / me fa / és</i>} i amb la preposició segons (§ 24.7.5.2): <i>Anar a sopar a un lloc o a un altre depèn de</i></p>

N.	§	GIEC 2023	GIEC 2024
		<i>a un altre depèn de què vulguem menjar; És igual d'on provingui; Tant li feia què hagués fet (§ 24.7.5.2).</i>	<i>què vulguem menjar; És igual d'on provingui; Tant li feia què hagués fet; Segons a qui ho preguntis, no obtindràs resposta.</i>
18.	34.2.5.3	En lloc d'un verb, l'element que selecciona la preposició pot ser un nom com <i>qüestió</i> (<i>No he d'insistir en la qüestió de fins a quin punt el rector n'és el responsable</i>), un adjectiu com <i>relatiu</i> o <i>referent</i> (<i>Li van fer una pregunta relativa a si els defensarien davant les autoritats</i>) o una locució prepositiva com <i>respecte a</i> (<i>Respecte a on serà la nova seu, no hi ha novetats</i>).	En lloc d'un verb, l'element que selecciona la preposició pot ser un nom com <i>qüestió</i> (<i>No he d'insistir en la qüestió de fins a quin punt el rector n'és el responsable</i>) o <i>debat</i> (<i>el debat sobre per què passen aquestes coses</i>), un adjectiu com <i>relatiu</i> o <i>referent</i> (<i>Li van fer una pregunta relativa a si els defensarien davant les autoritats</i>) o una locució prepositiva com <i>respecte a</i> (<i>Respecte a on serà la nova seu, no hi ha novetats</i>).
19.	34.7.1	A més, sovint es poden reduplicar (<i>ai ai, elis elis, pse pse</i>) i, més ocasionalment, encreuar amb altres interjeccions (<i>apa siau</i> , de <i>apa</i> i <i>adeu-siau</i>) o altres mots (<i>psí</i> , de <i>pse</i> i l'adverbi <i>sí</i>).	A més, sovint es poden reduplicar (<i>ai ai, elis elis, pse pse</i>) i, més ocasionalment, encreuar amb altres interjeccions (<i>apa siau</i> , de <i>apa</i> i <i>adeu-siau</i>) o altres mots (<i>psí</i> , de <i>pse</i> i l'adverbi <i>sí</i>).